

Begyndelsen med Størrelser, der ere langt betydeligere end de, hvorom der i Reglen vil være Tale ved de andre specielle Love. — Den ærede Rigsdagsmand har ogsaa berørt den Maade, hvorpaa Sædtillægene ere blevne beregnede for forskjellige Embedsmænd. Dette Spørgsmaal er gennem en Række af Aar blevet behandlet af de samme Mænd i Indenrigsministeriet, som efter min Overbevisning ved at behandle en utallig Mængde af foreliggende Tilfælde ere komne til at behandle dem paa en rigtig Maade. Afgjørelsen af Spørgsmaalet med Hensyn til de her foreliggende Sædtillæg er steet overeensstemmende med de Regler, som hidtil ere blevne fulgte og gjort gjældende, og den ærede Rigsdagsmand maa jo vel overveie, at der i disse Spørgsmaal er Tale om at lade Bedkommende faae deres Ret; der er ikke Tale om at bevilge Mere eller Mindre, at handle efter Forgødtbefindende; thi hvis Sagen var stillet saaledes, at Indenrigsministeriet efter sit gode Skjønne kunde nægte eller bevilge Sædtillægene, saa tilstaaer jeg, at der maaskee var flere af disse Tilfælde, som havde faaet en anden Afgjørelse. Men Indenrigsministeriet skal jo rette sig efter Loven, det staaer jo ikke over, men under Loven, og Spørgsmaalet bliver altsaa, om den Afgjørelse, der har fundet Sted, er overeensstemmende med den bestaaende Lovgivning. Jeg skal ikke i den Henseende anmasse mig en Dom, og jeg troer heller ikke, at den ærede Rigsdagsmand vil tillægge sin Mening om et Spørgsmaal, der dog til Syvende og Sidst er et juridisk Spørgsmaal, nemlig om Forstaaelsen af Loven, nogen afgjørende Vægt; kun det skal jeg sige, at Afgjørelsen har fundet Sted under Medvirkning af de i denne Sag sagkyndigste Mænd, efter meget omfattende og omhyggelig Overveielse, og at man paa ingen Maade i denne Henseende har kunnet have for Die, hvad der i og for sig havde været det Dnssteligste, hvorimod man har maattet holde sig til det Resultat, som laa i selve Loven.

Det er blevet mig meddeelt — jeg var ikke tilstede i det Dieblif — at den ærede Rigsdagsmand i sit tidligere Foredrag skulde have gjort gjældende, at det maatte paahvile Amtmændene selv at vedligeholde Boligen og betale Skatter af den. (Tscherning: Det

har jeg ikke nævnt! Indenrigsministeren: Nei, det var en anden Taler!). Na, det var en anden Taler (Wintner). Jeg skal i saa Henseende bemærke, at jeg selv maatte opfatte dette Spørgsmaal som ikke ganske hævet over al Tvivl, men det hændte sig saa, at der under Forhandlingerne i Rigsdagen fremkom en Fortolkning af, hvorledes Loven skulde forstaaes. Der blev nemlig ved dens Behandling i Landstinget forelagt mig det Spørgsmaal, hvorledes jeg opfattede Loven, i saa Henseende, og jeg gav da en meget klar og bestemt Udtalelse i den Retning, hvorefter denne Sag har fundet sin Afgjørelse, og uagtet denne Lov senere vendte tilbage til Folkethinget, fandt man sig dog ikke foranlediget til at gjøre nogen Tilføielse, som tilkjendegav, at dette Thing havde en anden Opfattelse af Loven end jeg. Forøvrigt skal jeg blot endnu tilføie, at jeg tilstaaer, at disse Triboliger for Amtmændene ere et stort Kors, som Indenrigsministeriet har faaet paa sine Skuldre, men at man er gaaet strengt tilværks i saa Henseende, vil man bedst kunne overbevise sig om ved at sammenligne de opstillede Forlangender med det, som Ministeriet er gaaet ind paa; deraf vil man see, at man ogsaa med Hensyn til disse Spørgsmaal maaskee snarere for strengt end for mildt har varetaget Finantsernes Tarv. Jeg formoder, at Finantsudvalget kjender de fra de locale Autoriteter fremkomne Forlangender, og det, Indenrigsministeriet har opført, og man vil deraf see, at hver enkelt Post, hvert enkelt Punkt er gennemgaaet, er blevet undersøgt og forhandlet, inden man har stillet noget Forslag paa Finantsloven.

Indenrigsministeren: Den ærede Rigsdagsmand for Holbø Amt 2den Valgfreds (Tscherning) meente, at jeg ved hvad jeg idag havde udtalt vilde søge at komme bort fra, hvad jeg ved Sagens tidligere Behandling havde sagt. Jeg skal nu bemærke, at jeg maatte huffe meget feil, hvis ikke det, jeg dengang skulde have sagt, indskrænkede sig til et Nil; jeg har, saavidt jeg veed, ikke udtalt mig om denne Sag, jeg har kun nikket bifaldende til en Sætning, som den ærede Rigsdagsmand udtalte; imidlertid skal jeg staae ikke alene ved